

בומבה מתפוצץ. זאב ("בומבה") צור, איש התיאטרון הקאמרי, מרגיש את עצמו ממש כחתן, כשהוא מנישק את רותי, הכלה. הוא חיכה להזדמנות זו זמן רב.

הרגע המאושר. לאחר ענידת הטבעת וניפוץ כוס הזכוכית, מתכונן יוסלה מרימוביץ לנשיקת הבכורה, להנאתו של כל הצופים. חתונתו של יוסלה בין נסיעה לנסיעה, איפשרה לו ירח דבש בן יומיים בלבד, אותו בילה עם אשתו במלון אכדיה. משם נסע לרעננה לברוש את בגדי האימון שלו, לקחת חלק בתכונה לקראת משחקי אליפות אסיה.

יוסלה מרימוביץ - רותי כץ 1:1

זאת שייע גלור

יש עכשיו תכנית לקחת את הנשים של השחקנים ולשלוח אותן קצת לאירופה שיראו גם כן משהו. עד אמריקה אי אפשר לקחת אותן. אני באמת לא יודע איך רותי תסכים שיוסלה יסע תיכף אחרי החתונה. אולי היה כתוב בתנאים שהיא לא תעקב אותו בנסיעות.

היה כל כך הרבה רעש בחתונה, שלא הספקתי לברך אותם כמו שצריך. או עכשיו אני מאחל להם הצלחה בנשואים. מה אני אגיד להם יותר? ליוסלה אני יכול להוסיף שלא יפחד מזה שתבעו משניו בעתונים שנפנה את מקומנו בנבחרת. עוד רחוק הי"ם שנפנה את המקום.

יוסלה הוא כמעט בין האחרונים מהחברה והתיקים ממכבי שמתחתנים. הוא הכי ותיק והגיע הזמן שיתחתן. עכשיו התור של חל' אולה.

ה הזכיר לי קצת את הזמן שאני התחתנתי לפני שלוש שנים, אחרי ש' הכרתי את פנינה הטלפוניסטית באגה. שהיא עכשיו אשתי. אי אפשר להגיד שאשה מפ' ריעה לשחקן כדורגל. יש דברים שכן ויש דברים שלא. ככה, בדרך כלל, היא לא מפרי' עה. אבל כשמתחילים לנסוע, אז מתחילות הצרות.

הגול. אני מתפלא שהוא עוד מתרגש, הוא עבר את גיל ההתרגשות כבר.

יצאתי את ההודמנות כשאשתי לא ראתה, לתת לרותי כץ נשיקה. היא באמת בחורה בשביל להתחתן. עם יוסלה היא הולכת כבר הרבה שנים. נדמה לי ש' היתה בנות של הכדורסל במכבי או שאחור' תה היתה. הוא הכיר אותה שם והיא לקחה אותו טוב בידיים.

היה שם אוכל טוב והכל היה בסדר. לא היה חסר כלום, רק קצת יותר מדי ער' גות. בכלל זה נוח לעשות חתונות בנוגה, זה מרכז העיר ובאים המון אנשים שרגי' לים לבוא לשם כל יום סתם לשבת.

החברה לא רקדו כל כך הרבה, מפני ש' עוד לא יודעו מי נוסע ומי לא. אבל מי ש' עשה שמח זה היה אחד יוסקוביץ. אני לא יודע אם הוא שחקן או מה, אבל לפני שהוא מתחיל לדבר הוא שותה כמה ספלים של קוניאק.

ה רגשנו את זה כבר בנסיעה לרוסיה, ש' שמשוהו לא בסדר עם יוסלה מרי' מוביץ. בדרך כלל הוא היה הולך עם בחור' רות ומניות. מה יש? הוא בחר יפה ופעם הבנות היו משתגעות אחריו. אבל בנסיעה האחרונה הוא נזהר. כנראה שידע כבר מה' חתונה הזאת.

זה היה ביום שישי זה. באותו הזמן היו תה אסיה בהתאחדות הכדורגל, בה היו צריכים להחליט מי נוסע להונגקונג ומי לא. חיכו שם, כל השחקנים של הנבחרת, ל' דעת מי יהיו אלה שיצאו. פתאום באים ר' מספרים שלא משחררים את סוחר מהבאב ושלום מתפטר. אי אפשר להגיד איך זה השפיע עלינו.

איך שלא יהיה, בגלל החתונה לא הפסיקו את האימונים של הנבחרת. יר' סלה, קיבל חופש רק עד יום ראשון והיה צריך להפסיק את ההרצה באמצע ואני בכלל לא באתי לאימונים. קודם כל, אני עוד לא יודע אם אשתי תתן לי לנסוע, וחוזר מזה לא שיחררו אותי עוד בעבודה. הזמינו אותי לבוא לאימונים ושפילג אפילו בא אלי ל' עבודה לצעוק למה לא באתי לאימון. אבל כל זמן שלא משחררים אותך, אתה לא יכול לעזוב את העבודה. מספיק מפסידים כשכבר משחררים אותך.

בעצם הן קצת צודקות. נסעתי כל כך הרבה, שאשתי אומרת שאני בא הביתה רק לעשרה ימים חופש בין נסיעה לנסיעה. הן גם כן רוצות לנסוע. עכשיו אני לא יודע אם אשתי תתן לי לנסוע להונגקונג. בשביל מה התחתנה איתי — שעוד פעם לא אהיה חדשים בבית?

הוא נתן גאום ציוני שלם. צחקו כל כך שלא הספקתי לשמוע כלום. שמעתי משהו שהוא אומר, שיוסלה זה נכס האומה וש' היום לא משחקים כדורגל אלא בכדור אה' בה. בעצם, תשאירו את זה פתוח. אני עוד בשאל מה הוא אמר בדיוק ואמסור לכם בפעם אחרת.

איך שלא יהיה, זאת היתה חתונה גדולה.

עד שהגענו לנוגה, יוסלה כבר הספיק ל' שים את הטבעת ולשבור את הכוס בלי ש' נראה. היו שם המון אנשים, אפשר היה לח' שוב שזאת תחרות כדורגל. מי לא היה שם? היו כל כך הרבה שתתארו לעצמכם שאני כבר לא הכרתי את כולם. כל חבר הביא איתו עוד חבר והקפה היה מלא. אוהדי מכבי, אוהדי יוסלה ואוהדי רותי. גם השח' קנים של הקאמרי, שיוסלה הוא החבר שלהם ודובר איתם כל היום.

נחכה ונראה מה שיהיה. לפי דעתי, בטח שיקחו אותי. כל הסגל צריך להישאר אותו הסגל במשחקים נגד רוסיה, היות ואנחנו בכותר של כמה חדשים. אפשר, אם רוצים, לעשות כמה חילופים בשחקנים שלא משח' קים ורק נוסעים.

שמעתי שאם יש ילד, או האשה יכולה להוציא עוד צו מניעה בבית המשפט שאני לא אסע. מול שאין לי ילד, אבל אשתי יכולה עוד להביא את הילד של השכן ולעצור אותי. אני מנסה להסביר לה בטובות: זה לטובתך ולמענך, ועוד כל מיני פתגמים, וזה לא עוזר. הפתרון יהיה לפנות לד"ר לאם שיהיה בורר בינינו.

הוא גאום ציוני שלם. צחקו כל כך שלא הספקתי לשמוע כלום. שמעתי משהו שהוא אומר, שיוסלה זה נכס האומה וש' היום לא משחקים כדורגל אלא בכדור אה' בה. בעצם, תשאירו את זה פתוח. אני עוד בשאל מה הוא אמר בדיוק ואמסור לכם בפעם אחרת.

את יוסלה בעצמו אי אפשר היה לחפש. כל אחד נראה שם כמו חתן. בסוף הכרנו אותו לפי הפפיון. היינו הולכים עם זה בדרום אפריקה וזה לא עושה עלי יותר רר' שם. ספרו שלפני החופה הוא נראה כמו לפ' ני המשחק במוסקבה, אבל כשאני ראיתי אותו הוא היה מועי ושמת, כאילו נתן את

מה שאני רוצה להגיד לכם, הוא שלא צריכים לזלזל במשחקים בהונגקונג. שמע' תי שרבים חושבים כאילו האליפות כבר נמצאת אצלנו בכיס, ולא חשוב אפילו מי שיסע לשם ואם יש מאמן או לא. זה לא כל כך בטוח.

היינו בכל כך הרבה ארצות שאני לא זר' כר אם היינו בהונגקונג או לא. מה שאני יודע הוא שזאת קולוניה בריטית, כמו שרר' אים אותה בסרט גנעת האהבה ושלא צרי' כיס לשלם שם מכס. שמענו גם שזה מרכז השוק השחור בעולם, אבל מה זה משנה לנו? אנחנו לא סוחרים.

הסכנה הגדולה עלולה להיות שהסינים משחקים שם יחפים ואי אפשר לשחק איתם, מפני שכל הזמן יש פחד שדורכים להם על הרגליים, ובעצם הם נותנים ברגליים יחפות בעיסות פי עשר יותר חזקות ממה שאנחנו עם נעליים. יש להם צפרניים ארוכות.

אני לא יודע אם יש לי הזכות והרשות לתת הבטחות בשם כל הנבחרת, מפני שאני לא הקפטן ולא המרכיב. אבל מה שאני מר' גיש זה שאם נגד הרוסים יצאנו בתוצאות יפוד, נוכל לשחק גם נגד קוריאים.

אני באופן אישי רוצה עוד להוכיח לסר' חר ולכלל אלה שאומרים שאין לי מקום ב' נבחרת שהפירמה גלור עוד לא מתפרקת.

ניצול ההודמנות. אני מנסק לכה. לדעתי היתה זו הפעו' לה שאיפיינה ביותר את חניגת הנשואים הממושכת, שלכל אור' כה התנשקו ידיים ורעים באיחולי אושר לזוג הפופולרי.

לחיי הנבחרת. שחקני הנבחרת מקישים בבקבוקי הבירה להצלחת נשואי הווג והצלחת הנבחרת במשחקי הונגקונג. מימין לשמאל: שאול מתניה, רותי (הכלה), רחביה רוזנבאום. משמאל זה אני שייע גלור.